PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Kraków, dnia 3 września 2026 r.

OKR.ZR.4211.7.2026.EŚ

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43 t.j.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691 t.j.)

po rozpatrzeniu wniosku

przedsiębiorstwa energetycznego

FEDERAL–MOGUL GORZYCE Sp. z o.o.

z siedzibą w Gorzycach,

zwanego dalej: „Przedsiębiorstwem”,

zawartego w piśmie z dnia 27 maja 2026 r., L.dz. 730-2026/NTE, uzupełnionego pismami z dni: 8 lipca 2026 r., znak: 815/2026/NTE, 19 sierpnia 2026 r., znak: 878/2026/NTE, 27 sierpnia 2026 r. znak: 888/2026/NTE, 3 września 2026 r., znak: 901/2026/NTE w sprawie zatwierdzenia taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej

zatwierdzam

ustaloną przez Przedsiębiorstwo taryfę dla energii elektrycznej, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji, na okres 12 miesięcy od dnia wprowadzenia taryfy do stosowania.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 29 maja 2026 r., na wniosek Przedsiębiorstwa, posiadającego koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej oraz obrotu energią elektryczną, zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej w zakresie dystrybucji, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 i 2 ustawy - Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej ustala taryfę dla energii elektrycznej oraz proponuje okres jej obowiązywania. Przedłożona taryfa podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, o ile jest zgodna z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44 - 46 ustawy – Prawo energetyczne.

W trakcie niniejszego postępowania administracyjnego, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego stwierdzono, że Przedsiębiorstwo opracowało taryfę zgodnie z zasadami określonymi w art. 44 i 45 ustawy – Prawo energetyczne i przepisami rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 904 z późn. zm.).

Ustalone przez Przedsiębiorstwo w taryfie stawki opłat zostały skalkulowane na podstawie uzasadnionych kosztów prowadzenia działalności zaplanowanych na okres 12 miesięcy.

Mając powyższe na uwadze postanowiłem orzec, jak w sentencji.

P O U C Z E N I E

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za moim pośrednictwem, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo energetyczne, w związku z art. 479^{46} pkt 1 i art. 479^{47} § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego /Dz. U. z 2026 r. poz. 468 ze zm./).

Odwołanie należy przesłać na adres: Południowo-Wschodni Oddział Terenowy Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Krakowie, ul. Juliusza Lea 114, 30-133 Kraków.

2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanym dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub części (art. 479^{49} ustawy – Kodeks postępowania cywilnego).
3. Odwołanie od decyzji Prezesa URE podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł, zgodnie z art. 32 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1228 z późn. zm.). Opłatę uiszcza się na konto bankowe Sądu Okręgowego w Warszawie XVII Wydziału Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych, stosownie do przepisów *Tytułu IV – Zwolnienie od kosztów sądowych* ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, albo o przyznanie pomocy prawnej, poprzez adwokata lub radcę prawnego, stosownie do przepisów art. 117 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.
4. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję (art. 127a § 1 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego). Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego).
5. Stosownie do art. 47 ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, decyzja zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki - Energia elektryczna".
6. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy - Prawo energetyczne, Przedsiębiorstwo wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki

Dyrektor
Południowo-Wschodniego Oddziału Terenowego
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
z siedzibą w Krakowie
/ - /
dr Małgorzata Nowaczek – Zaremba
/podpisano elektronicznie/

NINIEJSZA TARYFA STANOWI
ZAŁĄCZNIK
DO DECYZJI PREZESA URE
z 3 września 2026 r.
nr: OKR.ZR.4211.7.2026.EŚ

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki
z upoważnienia

Małgorzata Nowaczek - Zaremba
DYREKTOR
Południowo – Wschodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Krakowie
/podpisano elektronicznie/

XV Taryfa dla energii elektrycznej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej

Federal-Mogul Gorzyce Sp. z o.o.

***(Gorzyce*, 2026 r.)**

General Business - Tenneco Confidential

SPIS TREŚCI

1. Informacje o taryfie ... 3
1.1. Taryfa uwzględnia postanowienia: ... 3
1.2. Warunki stosowania Taryfy ... 3
1.3. Definicje ... 4
2. Zasady rozliczeń za świadczone usługi dystrybucji ... 6
2.1. Zasady kwalifikacji odbiorców do grup taryfowych. ... 6
2.2. Strefy czasowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami ... 8
2.3. Okresy rozliczeniowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami i ogólne zasady rozliczeń ... 9
2.4. Zasady korygowania wystawionych faktur ... 11
3. Szczegółowe zasady rozliczeń usług dystrybucji ... 11
3.1. Opłata za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej oraz inne opłaty wynikające z odrębnych przepisów prawa, wymienionych w pkt 1.1. taryfy ... 11
3.1. Moc umowna ... 19
3.3. Rozliczenia z odbiorcami za ponadumowny pobór energii biernej ... 20
3.4. Bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców i parametrów jakościowych energii elektrycznej ... 22
4. Zasady ustalania opłat za przyłączanie podmiotów do sieci. ... 24
5. Opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy ... 26
6. Opłaty za nielegalne pobieranie energii ... 27
7. Tabele stawek opłat ... 30

1. Informacje o taryfie

1.1. Taryfa uwzględnia postanowienia:

a) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43 z późn. zm.) zwanej dalej: „ustawą”;
b) rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 904 ze zm., zwanego dalej: „*rozporządzeniem taryfowym*”;
c) rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. 2025 r. poz. 919 ze zm.), zwanego dalej: *„rozporządzeniem systemowym”*;
d) ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2026 r. poz. 68 ze zm.), zwanej dalej: *„ustawą o OZE*”;
e) Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 61/2025, z dnia 7 listopada 2025 r. w sprawie wysokości stawki opłaty OZE na rok kalendarzowy 2026;
f) ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2025 r. poz. 610), zwanej dalej: „*ustawą o rynku mocy*”;
g) Informacji Prezesa URE nr 57/2025 z dnia 30 października 2025 r. w sprawie wybranych godzin doby przypadających na godziny szczytowego zapotrzebowania na moc w systemie wyznaczone odrębnie dla kwartałów roku dostaw 2026 – na potrzeby obliczania opłaty mocowej należnej od odbiorców końcowych, o których mowa w art. 89a ust. 1 pkt 2) ustawy o rynku mocy;
h) Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 58/2025 z dnia 30 października 2025 r. w sprawie w sprawie stawek opłaty mocowej na rok 2026;
i) ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289 z późn. zm.) zwanej dalej: „*ustawą o elektromobilności*”;
j) ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602), zwanej dalej: *„ustawą kogeneracyjną”*;
k) rozporządzenia Ministra Energii z dnia 28 listopada 2025 r. w sprawie wysokości stawki opłaty kogeneracyjnej na rok 2026 (Dz. U. z 2025 r., poz. 1664);
l) Obwieszczenia Ministra Energii z dnia 25 listopada 2025 r. w sprawie ogłoszenia roku, w którym wygaśnie obowiązek uiszczania opłaty przejściowej (M.P. z 2025 r., poz.1211);

1.2. Warunki stosowania Taryfy

1.2.1. Niniejsza Taryfa ustalona przez ***Federal Mogul Gorzyce Sp. z o.o.***, zwanego dalej: „Operatorem” obowiązuje na obszarze wskazanym w koncesji Operatora i jest stosowana w rozliczeniach z odbiorcami przyłączonymi do jego sieci, w tym z operatorami systemów dystrybucyjnych nieposiadających co najmniej dwóch sieciowych miejsc dostarczania energii elektrycznej połączonych siecią tego operatora oraz z podmiotami stosownie do zawartych umów i świadczonych im usług oraz w zakresie nielegalnego poboru energii elektrycznej.

1.2.2. Stawki opłat w niniejszej taryfie, zostały skalkulowane przy uwzględnieniu kosztów zakupu usług dystrybucyjnych od dostawcy tj. ***PGE Dystrybucja S.A. Oddział Rzeszów***.

1.2.3. Odbiorcy przyłączeni do sieci zlokalizowanej na obszarze innego dostawcy usług dystrybucyjnych lub innego obszaru obecnego dostawcy, w którym stosowane są inne stawki opłat, nie mogą być rozliczani w oparciu o stawki opłat zawarte w niniejszej taryfie.

1.2.4. Taryfa określa:

a) grupy taryfowe i szczegółowe kryteria podziału odbiorców na te grupy;
b) sposób ustalania opłat za przyłączenie do sieci Operatora, zaś w przypadku przyłączenia do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV także ryczałtowe stawki opłat,
c) stawki opłat za świadczenie usługi dystrybucji oraz opłat wynikających z odrębnych przepisów, o których mowa w pkt. 1.1 d), 1.1 f), 1.1 j) i warunki ich stosowania, z uwzględnieniem podziału na stawki wynikające z:
   - dystrybucji energii elektrycznej (składniki zmienne i stałe stawki sieciowej),
   - korzystania z krajowego systemu elektroenergetycznego (stawki jakościowe),
   - odczytywania wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych i ich bieżącej kontroli (stawki abonamentowe),

- zapewnienia dostępności energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym (stawka opłaty OZE),
- udzielenia wsparcia dla energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji (stawka opłaty kogeneracyjnej)
- zapewnienia średnioterminowego i długoterminowego bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej do odbiorców końcowych (stawka opłaty mocowej)

d) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
e) sposób ustalania opłat za:
- ponadumowny pobór energii biernej,
- przekroczenia mocy umownej,
- nielegalny pobór energii elektrycznej;

f) opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy;
g) opłaty za wznowienie dostarczania energii elektrycznej po wstrzymaniu jej dostaw z przyczyn, o których mowa w art. 6b ust. 1, 2 i 4 ustawy.

1.2.5. Ustalone w niniejszej taryfie stawki opłat nie zawierają podatku od towarów i usług (VAT). Podatek VAT nalicza się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

1.2.6. Operator pobiera od wytwórcy opłatę wynikającą ze stawki jakościowej od ilości energii zużywanej na własny użytek, zgodnie z § 25 ust. 1 rozporządzenia taryfowego oraz opłatę wynikającą ze stawki jakościowej obliczoną i pobieraną przez wytwórcę od jego odbiorców, zgodnie z § 26 ust. 3 rozporządzenia taryfowego. Do własnego użytku nie zalicza się energii elektrycznej zakupionej w celu jej magazynowania lub zużycia na potrzeby wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

1.2.7. Stawki opłat zawarte w Taryfie zostały ustalone dla parametrów jakościowych energii elektrycznej określonych w rozporządzeniu systemowym.

1.3. Definicje

1.3.1. **Bezpośrednie dostarczanie energii elektrycznej** – dostawy energii elektrycznej realizowane bez wykorzystania sieci elektroenergetycznej lub realizowane z wykorzystaniem sieci elektroenergetycznej przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, o którym mowa w pkt 1.3.4.

1.3.2. **Ciąg zasilania** – zespół elementów sieciowych Operatora (linii, rozdzielni stacyjnych, transformatorów) **oraz zespół elementów sieciowych systemu przesyłowego w normalnym układzie pracy,** poprzez które energia elektryczna dostarczana jest do urządzeń elektroenergetycznych odbiorcy. Żaden element jednego ciągu zasilania, z wyłączeniem układu samoczynnego załączania rezerwy oraz łączników sprzęgłowych nie może wchodzić w skład drugiego i dalszych ciągów zasilania. Ciąg zasilania powinien obejmować co najmniej:

a) sieć na napięciu zasilania urządzeń elektroenergetycznych odbiorcy;
b) stację redukującą wyższy poziom napięcia do napięcia zasilającego urządzenia elektroenergetyczne odbiorcy;
c) sieć wyższego poziomu napięcia, do której przyłączone są stacje redukujące;

1.3.3. **Infrastruktura ładowania drogowego transportu publicznego** – punkty ładowania wraz z niezbędną dla ich funkcjonowania infrastrukturą towarzyszącą oraz stacje wodoru, przeznaczone do ładowania lub tankowania pojazdów samochodowych wykorzystywanych transporcie publicznym, w szczególności autobusów zeroemisyjnych.

1.3.4. **Klaster energii** – porozumienie, którego przedmiotem jest współpraca w zakresie wytwarzania, magazynowania, równoważenia zapotrzebowania, dystrybucji energii elektrycznej lub paliw w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo energetyczne lub obrotu nimi, lub w zakresie wytwarzania, magazynowania, równoważenia zapotrzebowania, przesyłania lub dystrybucji ciepła, lub obrotu ciepłem, w celu zapewnienia jego stronom korzyści gospodarczych, społecznych lub środowiskowych lub zwiększenia elastyczności systemu elektroenergetycznego, którego stroną jest co najmniej:

a) jednostka samorządu terytorialnego, lub

b) spółka kapitałowa utworzona na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2021 r., poz. 679) przez jednostkę samorządu terytorialnego z siedzibą na obszarze działania klastra energii, lub spółka kapitałowa, w której kapitale zakładowym udział podmiotów, o których mowa w lit. a lub b, jest większy niż 50% lub przekracza 50% liczby udziałów lub akcji.

1.3.5. **Linia bezpośrednia** - linia elektroenergetyczna łącząca wydzieloną jednostkę wytwórczą z wydzielonym odbiorcą, w celu bezpośredniego dostarczania energii elektrycznej do tego odbiorcy, lub linia elektroenergetyczna łącząca jednostkę wytwórczą z przedsiębiorstwem energetycznym innym niż przedsiębiorstwo wytwarzające energię elektryczną w tej jednostce, wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, w celu bezpośredniego dostarczenia energii elektrycznej do ich własnych obiektów, w tym urządzeń lub instalacji, podmiotów będących ich jednostkami podporządkowanymi w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 42 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 120 ze. zm.) lub do odbiorców przyłączonych do sieci, urządzeń lub instalacji tych przedsiębiorstw.

1.3.6. **Magazyn energii elektrycznej** – instalacja umożliwiająca magazynowanie energii elektrycznej;

1.3.7. **Magazynowanie energii elektrycznej** – odroczenie, w systemie elektroenergetycznym, końcowego zużycia energii elektrycznej lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną.

1.3.8. **Miejsce dostarczania energii elektrycznej** – punkt w sieci, do którego Operator dostarcza energię elektryczną, określony w umowie o przyłączenie do sieci lub w umowie o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej lub w umowie kompleksowej, będący jednocześnie miejscem odbioru tej energii.

1.3.9. **Moc przyłączeniowa** – moc czynna planowana do pobierania lub wprowadzania do sieci, określona w umowie o przyłączenie do sieci, jako wartość maksymalna wyznaczona w ciągu każdej godziny okresu rozliczeniowego ze średnich wartości tej mocy w okresach 15-minutowych, służąca do zaprojektowania przyłącza.

1.3.10. **Moc umowna** – moc czynna, pobierana lub wprowadzana do sieci, określona w umowie o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej albo umowie kompleksowej, jako wartość nie mniejsza niż wyznaczona jako wartość maksymalna ze średniej wartości mocy w okresie 15 minut, z uwzględnieniem współczynników odzwierciedlających specyfikę układu zasilania odbiorcy.

1.3.11. **Napięcie niskie (nN)** – obejmuje napięcie znamionowe nie wyższe niż 1 kV.

1.3.12. **Napięcie średnie (SN)** – obejmuje napięcia znamionowe wyższe niż 1kV i niższe niż 110 kV.

1.3.13. **Odbiorca** – każdy, kto otrzymuje lub pobiera energię elektryczną na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym.

1.3.14. **Ogólnodostępna stacja ładowania** – stacja ładowania dostępna na zasadach równoprawnego traktowania dla każdego posiadacza pojazdu elektrycznego i pojazdu hybrydowego.

1.3.15. **Okres rozliczeniowy** – okres pomiędzy dwoma kolejnymi rozliczeniowymi odczytami urządzeń do pomiaru mocy lub energii elektrycznej, dokonanymi przez Operatora.

1.3.16. **Opłaty za usługi dystrybucji energii elektrycznej** – opłaty za świadczone usługi dystrybucji, o których w mowa § 14 w związku z § 25 rozporządzenia taryfowego, tj. wynikające ze składnika stałego oraz zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej i stawki abonamentowej.

1.3.17. **Płatnik opłaty kogeneracyjnej** – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

1.3.18. **Płatnik opłaty mocowej** – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

1.3.19. **Płatnik opłaty OZE** – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

1.3.20. **Przyłącze** – odcinek lub element sieci służący do połączenia urządzeń, instalacji lub sieci podmiotu, dostosowane do mocy przyłączeniowej, z pozostałą częścią sieci Operatora, który świadczy na rzecz podmiotu przyłączanego usługę dystrybucji energii elektrycznej.

1.3.21. **Taryfa** – zbiór stawek opłat oraz warunków ich stosowania, opracowany przez Operatora i wprowadzony, jako obowiązujący dla określonych w nim Odbiorców oraz innych podmiotów w trybie określonym ustawą.

1.3.22. **Taryfa OSP** – taryfa dla energii elektrycznej Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A., pełniących funkcję operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

1.3.23. **Układ pomiarowo–rozliczeniowy** – liczniki i inne urządzenia pomiarowe lub pomiarowo-rozliczeniowe, w tym liczniki energii czynnej, liczniki energii biernej oraz przekładniki prądowe i napięciowe, a także układy połączeń między nimi, służące bezpośrednio lub pośrednio do pomiarów energii elektrycznej i rozliczeń za tę energię.

1.3.24. **Układ pomiarowo-rozliczeniowy sumujący** – układ pomiarowo - rozliczeniowy umożliwiający sumaryczne wyznaczenie łącznej mocy elektrycznej czynnej pobranej przez dana instalację lub sieć odbiorcy z więcej niż jednego miejsca dostarczania zasilanego na tym samym poziomie napięcia.

1.3.25. **Umowa** – umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej lub umowa kompleksowa.

1.3.26. **Umowa kompleksowa** – umowa zawierająca postanowienia umowy sprzedaży energii elektrycznej i umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, zawarta ze sprzedawcą energii elektrycznej.

1.3.27. **Umowa o świadczenie usług dystrybucji** – umowa o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej zawarta z Operatorem.

1.3.28. **Wydzielona jednostka wytwórcza** – jednostka wytwórcza, z której cała wytworzona energia elektryczna jest objęta bezpośrednim dostarczaniem energii elektrycznej do wydzielonego odbiorcy.

1.3.29. **Wydzielony odbiorca** – odbiorca, który nie jest przyłączony do sieci elektroenergetycznej lub jest przyłączony do sieci elektroenergetycznej w sposób uniemożliwiający wprowadzenie energii elektrycznej wytworzonej w wydzielonej jednostce wytwórczej do tej sieci, lub spełnia warunki, wymagania techniczne i obowiązki, o których mowa w art. 7aa ust. 3 ustawy.

1.3.30. **Zabezpieczenie przedlicznikowe** – zabezpieczenie zainstalowane najbliżej układu pomiarowo-rozliczeniowego od strony sieci Operatora i przez niego zaplombowane.

2. Zasady rozliczeń za świadczone usługi dystrybucji

2.1. Zasady kwalifikacji odbiorców do grup taryfowych.

2.1.1. Odbiorcy za świadczone usługi dystrybucji rozliczani są według stawek opłat właściwych dla grup taryfowych. Podział odbiorców na grupy taryfowe dokonywany jest według kryteriów określonych w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego.

2.1.2. Ustala się następujący sposób oznaczeń grup taryfowych oraz kryteria i zasady kwalifikowania odbiorców do tych grup:

GRUPY TARYFOWE	KRYTERIA KWALIFIKOWANIA DO GRUP TARYFOWYCH DLA ODBIORCÓW:
B21	Zasilanych z sieci elektroenergetycznych średniego napięcia z rozliczeniem za świadczoną usługę dystrybucji w układzie jednostrefowym
C21	Zasilanych z sieci elektroenergetycznych niskiego napięcia z rozliczeniem za świadczoną usługę dystrybucji w układzie jednostrefowym.
B21em	Którzy wykorzystują energię elektryczną wyłącznie na potrzeby funkcjonowania ogólnodostępnej stacji ładowania i świadczenia na niej usług ładowania w rozumieniu ustawy o elektromobilności z rozliczeniem za świadczoną usługę dystrybucji w układzie jednostrefowym.
C21em	Którzy wykorzystują energię elektryczną wyłącznie na potrzeby funkcjonowania ogólnodostępnej stacji ładowania i świadczenia na niej usług ładowania w rozumieniu ustawy o elektromobilności z rozliczeniem za świadczoną usługę dystrybucji w układzie jednostrefowym.
B23	Zasilanych z sieci elektroenergetycznych średniego napięcia z rozliczeniem za świadczoną usługę dystrybucji układzie trójstrefowym (strefy: szczyt przedpołudniowy, szczyt popołudniowy, pozostałe godziny doby).
C23	Zasilanych z sieci elektroenergetycznych niskiego napięcia z rozliczeniem za świadczoną usługę dystrybucji układzie trójstrefowym (strefy: szczyt przedpołudniowy, szczyt popołudniowy, pozostałe godziny doby).
C11s	Dla odbiorców przyłączonych do sieci, niezależnie od poziomu napięcia znamionowego sieci, będących jednostkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych (Dz. U. z 2025 r., poz. 244 ze zm.)

Wybór przez odbiorcę jednej z grup taryfowych B21em oraz C21em jest możliwy w przypadku wykorzystywania energii elektrycznej wyłącznie na potrzeby funkcjonowania ogólnodostępnej stacji ładowania i świadczenia na niej usług ładowania w rozumieniu ustawy o elektromobilności.

2.1.3. Stawki opłat zawarte w taryfie nie zawierają kosztów eksploatacji instalacji oświetleniowych ulic, placów, dróg publicznych (w szczególności konserwacji, wymiany źródeł światła). Odbiorca pobierający energię elektryczną na cele oświetleniowe ponosi opłaty związane z eksploatacją instalacji oświetleniowych w wysokości i na zasadach określonych w odrębnej umowie

2.1.4. Odbiorca, który pobiera energię elektryczną:

a) z kilku miejsc dostarczania tej energii, położonych w sieci o różnych poziomach napięć zaliczana się do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc;

b) z kilku miejsc dostarczania tej energii położonych w sieci o jednakowych poziomach napięć można zaliczyć do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc, chyba że energia elektryczna jest pobierana do zasilania jednego zespołu urządzeń z więcej niż jednego miejsca dostarczania energii elektrycznej na tym samym poziomie napięcia, wówczas odbiorca ten wybiera grupę taryfową jednakową dla wszystkich miejsc dostarczania energii elektrycznej;

– zgodnie z kryteriami podziału odbiorców na grupy taryfowe przyjętymi przez Operatora.

2.1.5. Odbiorca, który ze względu na przyjęty u Operatora podział odbiorców na grupy taryfowe, dokonany na podstawie kryteriów, o których mowa w pkt 2.1.2, może być zaliczony w odniesieniu do danego miejsca dostarczania energii elektrycznej do więcej niż jednej grupy taryfowej, wybiera jedną spośród tych grup.

2.1.6. Odbiorca, o którym mowa w pkt. 2.1.5, może wystąpić do Operatora o zmianę grupy taryfowej, nie częściej niż raz na 12 miesięcy, a w przypadku zmiany stawek opłat, w okresie 60 dni od wejścia w życie nowej taryfy, z zastrzeżeniem punktu 2.1.8.. Warunki zmiany grupy taryfowej określa Umowa.

2.1.7. W przypadku, gdy połączenie instalacji lub sieci odbiorcy z siecią Operatora zrealizowane jest za pomocą więcej niż jednego przyłącza/miejsca dostarczania, układy pomiarowo–

rozliczeniowe muszą być zainstalowane na każdym z tych przyłączy/miejsc dostarczania, z wyjątkiem przypadków gdzie następuje naturalne sumowanie.

2.1.8. Odbiorca, który wybrał do rozliczeń grupę taryfową B21em lub C21em, jest rozliczany na podstawie tej grupy taryfowej przez cały okres obowiązywania umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej zawartej z Operatorem lub umowy kompleksowej, zawartej z wybranym przez niego sprzedawcą energii elektrycznej.

2.1.9. W odniesieniu do odbiorców z grup taryfowych B21em i C21em w rozliczeniach za usługi dystrybucji energii elektrycznej stosuje się stawki opłat obowiązujące w grupie taryfowej z rozliczeniem jednostrefowym dla danego poziomu napięcia oraz danej mocy umownej, przy czym w przypadku, gdy stopień wykorzystania mocy umownej Sm jest:

1) równy 0,100 lub niższy, z uwzględnieniem współczynnika korygującego w wysokości:
   a) 25% dla kalkulacji opłat wynikających ze składnika stałego stawki sieciowej oraz
   b) 200% dla kalkulacji opłaty z tytułu składnika zmiennego stawki sieciowej;
2) wyższy niż 0,100, z uwzględnieniem pełnej wartości składnika stałego stawki sieciowej oraz współczynnika korygującego w wysokości 150% dla kalkulacji opłaty z tytułu składnika zmiennego stawki sieciowej.

2.1.10. Stopień wykorzystania mocy umownej S_m, o którym mowa w punkcie 2.1.9. wyznacza się według wzoru:

$$S_m = E_o/(P*l_o*24)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_o – łączną ilość energii elektrycznej pobranej w miejscu dostarczania energii elektrycznej przez odbiorcę na potrzeby funkcjonowania ogólnodostępnej stacji ładowania i świadczenia na niej usług ładowania, w okresie jednego roku kończącego się z dniem ostatniego dokonanego odczytu [w MWh lub kWh],

P – moc umowną dla danego odbiorcy wyznaczoną jako średnia moc umowna w okresie roku kończącego się z dniem ostatniego dokonanego odczytu [w MW lub kW],

lo – liczbę dni w okresie jednego roku kończącego się z dniem ostatniego dokonanego odczytu.

2.1.11. W odniesieniu do nowego miejsca dostarczania energii elektrycznej dla odbiorcy z grupy taryfowej B21em, C21em lub w przypadku odbiorcy z grupy taryfowej B21em, C21em, który zużywał energię elektryczną w okresie krótszym niż jeden rok, do czasu zakończenia tego okresu stosuje się rozliczenia zgodnie z pkt 2.1.9 ppkt. 1.

2.2. Strefy czasowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami

2.2.1. Strefy czasowe stosowane w rozliczeniu z odbiorcami według grup taryfowych z trzema strefami przestawia poniższa tabela.

Numer strefy	**Strefy doby**	**Pora roku**	
		Lato (1 kwiecień – 30 wrzesień)	**Zima (1 październik – 31 marzec)**
1	Szczyt przedpołudniowy	7^{00} - 13^{00}	7^{00} - 13^{00}
2	Szczyt popołudniowy	19^{00} - 22^{00}	16^{00} - 21^{00}
3	Pozostałe godziny doby*	13^{00} - 19^{00} 22^{00} - 7^{00}	13^{00} - 16^{00} 21^{00} - 7^{00}

*Do strefy trzeciej (pozostałe godziny doby), zaliczane są wszystkie godziny (cała doba) sobót, niedziel i innych dni ustawowo wolnych od pracy, o ile urządzenia pomiarowo-rozliczeniowe będące w posiadaniu odbiorcy na to pozwalają.

2.2.2. Zegary sterujące w układach pomiarowo–rozliczeniowych zainstalowanych u odbiorców rozliczanych w strefach czasowych określonych wyżej ustawia się według czasu zimowego i nie zmienia się w okresie obowiązywania czasu letniego. Powyższa zasada może nie być stosowana w przypadku, gdy urządzenia sterujące umożliwiają automatycznie utrzymanie godzin stref w okresie obowiązywania czasu letniego i zimowego.

2.3. Okresy rozliczeniowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami i ogólne zasady rozliczeń

2.3.1. Rozliczeń z odbiorcami za świadczone usługi dystrybucji oraz opłat o których mowa w pkt 3.1.3. energii elektrycznej dokonuje się w okresach rozliczeniowych określonych w taryfie i uzgodnionych w Umowie. Operator stosuje w rozliczeniach z odbiorcami jednomiesięczne okresy rozliczeniowe dla wszystkich grup taryfowych.

2.3.2. W przypadku powstania nadpłaty lub niedopłaty za pobraną energię elektryczną:

a) nadpłata jest zaliczana na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, chyba że odbiorca nie zażąda jej zwrotu;
b) niedopłata jest doliczana do pierwszej faktury wystawianej odbiorcy za najbliższy okres rozliczeniowy.

2.3.3. Operator albo przedsiębiorstwo energetyczne, które świadczy usługi dystrybucji energii elektrycznej albo usługi kompleksowe, wystawiając odbiorcy fakturę, w rozliczeniu dołączonym do faktury, przedstawia między innymi informacje o:

a) wielkości zużycia energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym, na podstawie której wyliczona została kwota należności;
b) sposobie dokonania odczytu układu pomiarowo–rozliczeniowego z podaniem, czy był to odczyt fizyczny czy zdalny dokonany przez upoważnionego przedstawiciela Operatora, albo odczyt dokonany i zgłoszony przez odbiorcę;
c) sposobie wyznaczenia wielkości zużycia energii elektrycznej w sytuacji, gdy okres rozliczeniowy jest dłuższy niż miesiąc i gdy pierwszy lub ostatni dzień okresu rozliczeniowego nie pokrywa się z datami odczytów układu pomiarowo–rozliczeniowego lub gdy w trakcie trwania okresu rozliczeniowego nastąpiła zmiana cen lub stawek opłat albo o miejscu, w którym są dostępne te informacje.

2.3.4. Rozliczenia za dostarczaną energię elektryczną są dokonywane na podstawie wskazań układów pomiarowo–rozliczeniowych, dla miejsc dostarczania tej energii, określonych w Umowie. Dopuszcza się możliwość prowadzenia łącznych rozliczeń dla więcej niż jednego miejsca dostarczania energii.

2.3.5. W rozliczeniach z odbiorcami zakwalifikowanymi do grupy taryfowej C11s stosuje się stawki opłat ustalone dla grupy taryfowej z rozliczeniem jednostrefowym, właściwej ze względu na poziom napięcia zasilania oraz wielkości mocy umownej, z zastrzeżeniem pkt. 2.3.6.

2.3.6. Dla odbiorców zakwalifikowanych do grupy taryfowej C11s, opłatę za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika zmiennego stawki sieciowej ustala się na poziomie 80% składnika zmiennego stawki sieciowej właściwej dla grup taryfowych, o których mowa w pkt. 2.3.5.

2.3.7. W przypadku zmiany stawek opłat za usługę dystrybucji w trakcie okresu rozliczeniowego, opłata wynikająca ze składnika stałego stawki sieciowej, stawki abonamentowej oraz stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych, o których mowa w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, pobierana jest w wysokości proporcjonalnej do liczby dni obowiązywania poprzednich i nowych stawek, a opłata wynikająca ze składnika zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej, stawki opłaty OZE, stawki opłaty kogeneracyjnej oraz stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych innych niż wymienieni w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, na podstawie rozdzielenia ilości energii pobranej proporcjonalnie do liczby dni przed i po zmianie stawek w oparciu o średniodobowe zużycie energii elektrycznej przez odbiorcę w tym okresie, o ile wielkość energii nie wynika z rzeczywistego odczytu.

2.3.8. W rozliczeniach z odbiorcami, zasilanymi z własnych transformatorów, pomiarów poboru mocy i zużycia energii elektrycznej dokonuje się po stronie górnego napięcia transformatora.
Jeżeli strony Umowy uzgodnią zainstalowanie układów pomiarowo–rozliczeniowych po stronie dolnego napięcia, wielkość pobranej mocy i energii elektrycznej określa się na podstawie odczytów wskazań tych układów, powiększonych o wielkości strat mocy i energii w transformatorach. Straty mocy oraz energii oblicza się na podstawie wskazań, sprawdzonych i zaplombowanych przez Operatora, urządzeń do pomiaru wielkości strat. W przypadku braku tych urządzeń wysokość strat określa Umowa.

2.3.9. Przy rozliczeniach odbiorców przyłączonych do sieci po stronie dolnego napięcia transformatora, którego właścicielem jest Operator, z zastosowaniem układów pomiarowo–rozliczeniowych zainstalowanych po stronie górnego napięcia transformatorów, straty mocy i energii elektrycznej w transformatorach, określone na zasadach podanych w punkcie 2.3.8. odpowiednio odejmuje się.

2.3.10. W uzasadnionych technicznie przypadkach w rozliczeniach z odbiorcami zasilanymi liniami kablowymi lub napowietrznymi, które nie są własnością Operatora, w sytuacji, gdy układ pomiarowo–rozliczeniowy nie rejestruje strat energii elektrycznej występujących w tych liniach, odczyty wskazań układu pomiarowo–rozliczeniowego powiększa się o straty energii elektrycznej w liniach. Straty te oblicza się na podstawie wskazań urządzeń do ich pomiaru.
W przypadku braku urządzeń do pomiaru strat, ilość pobranej przez odbiorcę energii elektrycznej czynnej na ich pokrycie określa się w Umowie w zależności od rodzaju, długości, przekroju i obciążenia linii.

2.3.11. W przypadku, gdy układ pomiarowo–rozliczeniowy, zainstalowany w innym miejscu niż miejsce dostarczania energii elektrycznej, rejestruje straty energii elektrycznej występujące w liniach będących własnością Operatora, to odczyty wskazań układu pomiarowo– rozliczeniowego pomniejsza się na zasadach określonych w punkcie 2.3.10.

2.3.12. W przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo–rozliczeniowego będącego własnością odbiorcy, która skutkuje niewłaściwym rejestrowaniem zużycia energii elektrycznej trwającym dłużej niż trzy miesiące, do rozliczeń przyjmuje się średniodobowe zużycie energii elektrycznej w porównywalnym okresie rozliczeniowym, pomnożone przez liczbę dni, podczas których ten element układu był niesprawny, oraz stawki opłat z grupy taryfowej, do której był zakwalifikowany odbiorca, chyba że Umowa nie stanowi inaczej.

2.3.13. W przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo–rozliczeniowego będącego własnością odbiorcy, uniemożliwiającej określenie ilości pobranej mocy maksymalnej, trwającej dłużej niż trzy miesiące, w rozliczeniach za pobór mocy maksymalnej przyjmuje się wartości mocy przyłączeniowej, o ile Umowa nie stanowi inaczej.

2.3.14. W przypadku trwającej dłużej niż jeden okres rozliczeniowy niesprawności elementu układu pomiarowo–rozliczeniowego, będącego własnością odbiorcy, który uniemożliwia określenie ilości pobranej energii elektrycznej w strefach, do rozliczenia stosuje się stawki opłat z grupy taryfowej, według której jest możliwe dokonywanie rozliczeń na podstawie wskazań sprawnego urządzenia pomiarowo–rozliczeniowego.

2.3.15. W przypadku niesprawności, o której mowa w pkt 2.3.14., trwającej krócej niż jeden okres rozliczeniowy lub w przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo–rozliczeniowego będącego własnością Operatora, ilość energii elektrycznej pobranej w poszczególnych strefach czasowych doby ustala się analogicznie do zużycia w tych strefach w porównywalnym okresie rozliczeniowym.

2.3.16. Przepisów pkt 2.3.12. – 2.3.15. nie stosuje się, jeśli istnieje rezerwowy układ pomiarowo–rozliczeniowy będący własnością Operatora lub odbiorcy. W takim przypadku do rozliczeń przyjmuje się wskazania rezerwowego układu pomiarowo–rozliczeniowego.

2.3.17. Czasowe odłączenie odbiorcy od sieci, na jego zlecenie, nie zwalnia go od ponoszenia opłaty dystrybucyjnej w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej i stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych, o których mowa w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy.

2.3.18. Za wznowienie dostarczania energii elektrycznej po wstrzymaniu jej dostaw z przyczyn, o których mowa w art. 6b ust. 1, 2 i 4 ustawy, z zastrzeżeniem art. 6c) ustawy pobiera się opłatę w wysokości:

a) na napięciu nN	*115,85 zł*
b) na napięciu SN	*173,76 zł*

2.4. Zasady korygowania wystawionych faktur

2.4.1. W przypadku stwierdzenia błędów w pomiarze lub odczycie wskazań układu pomiarowo–rozliczeniowego lub innych nieprawidłowości, które spowodowały zawyżenie albo zaniżenie należności za pobraną energię elektryczną, Operator dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur.

2.4.2. Korekta, o której mowa w pkt 2.4.1., obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone błędy lub nieprawidłowości.

2.4.3. Nadpłatę wynikającą z wyliczonej korekty, o której mowa w pkt 2.4.1., zalicza się na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, chyba że odbiorca zażąda zwrotu tej nadpłaty.

2.4.4. Podstawę wyliczenia wielkości korekty faktur, o których mowa w pkt 2.4.1., stanowi wielkość błędu odczytu lub wskazań układu pomiarowo–rozliczeniowego.

2.4.5. Jeżeli ustalenie wielkości błędu, o którym mowa w pkt 2.4.4. jest niemożliwe, podstawę do wyliczenia wielkości korekty faktur, o których mowa w pkt 2.4.4. stanowi średnia liczba jednostek energii elektrycznej za okres doby, obliczona na podstawie sumy jednostek energii elektrycznej prawidłowo wykazanych przez układ pomiarowo–rozliczeniowy w poprzednim okresie rozliczeniowym, pomnożona przez liczbę dni okresu, którego dotyczy korekta tych faktur, z zastrzeżeniem pkt 2.4.7.

2.4.6. Jeżeli nie można ustalić średniego dobowego zużycia energii elektrycznej na podstawie poprzedniego okresu rozliczeniowego, podstawę wyliczenia wielkości korekty faktur, o których mowa w pkt 2.4.1. stanowi wskazanie układu pomiarowo–rozliczeniowego z następnego okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem pkt 2.4.7.

2.4.7. W przypadkach, o których mowa w pkt. 2.4.5 i pkt. 2.4.6. obliczenia wielkości korekty faktur, o których mowa w pkt 2.4.1. dokonuje się z uwzględnieniem sezonowości poboru energii elektrycznej oraz innych udokumentowanych okoliczności mających wpływ na wielkość poboru tej energii.

3. Szczegółowe zasady rozliczeń usług dystrybucji

3.1. Opłata za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej oraz inne opłaty wynikające z odrębnych przepisów prawa, wymienionych w pkt 1.1. taryfy.

3.1.1. Opłatę za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej w odniesieniu do danego poziomu napięć znamionowych w okresie rozliczeniowym, oblicza się według wzoru:

$$O_{uD} = S_{SVn}\, x\, P_i + \sum_{m=1}^{R} S_{ZVnm}\, x\, E_{oim} + S_{oSJ} x\, E_{ok} + O_a$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_{ud}	–	opłatę, wyrażoną w zł, za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej obliczoną dla danego odbiorcy,
S_{SVn}	–	składnik stały stawki sieciowej za okres rozliczeniowy, wyrażony w zł/MW/miesiąc lub w zł/kW/miesiąc mocy umownej,
P_i	–	moc umowną określoną dla danego odbiorcy, wyrażoną w MW lub w kW,
$S_{ZVn\,m}$	–	składnik zmienny stawki sieciowej dla danej rozliczeniowej strefy czasowej (strefa czasowa m), wyrażony w zł/MWh lub w zł/kWh,

E_{oim}	–	ilość energii elektrycznej pobranej z sieci przez danego odbiorcę w rozliczeniowej strefie czasowej m, wyrażoną w MWh lub w kWh w okresie rozliczeniowym ustalonym w Taryfie,
S_{oSJ}	–	stawkę jakościową, wyrażoną w zł/MWh lub w zł/kWh,
E_{ok}	–	ilość energii elektrycznej zużytą przez odbiorcę końcowego korzystającego z krajowego systemu elektroenergetycznego, wyrażoną w MWh lub w kWh,
R	–	liczbę rozliczeniowych stref czasowych,
O_a	–	opłatę abonamentową, wyrażoną w zł, uwzględniającą długość okresu rozliczeniowego oraz stawkę abonamentową.

3.1.2. Stawkę jakościową SoSJ, o której mowa w pkt. 3.1.1., oblicza się według wzoru:

$$S_{oSJ} = k_{ok\ Taryfa\ OSP}\ x\ S_{oSJ\ taryfa\ OSP}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$k_{ok\ \ Taryfy\ \ OSP}$ – współczynnik udziału w pokryciu kosztów systemowych przez odbiorców końcowych w krajowym systemie elektroenergetycznym innych niż odbiorcy specjalni, określony w obowiązującej Taryfie OSP [-],

$S_{oSJ\ Taryfa\ OSP}$ – stawka jakościowa określona w obowiązującej Taryfie OSP [zł/MWh].

Stawki jakościowe dla odbiorców końcowych z grup taryfowych: C31, C31em, C21, C21 em, C22b, C11, C11s, C11 em – wyraża się w zł/MWh i oblicza się z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.

3.1.3. Inne opłaty wynikające z odrębnych przepisów prawa wymienionych w pkt 1.1, oblicza się, według wzoru:

$$O_{Oi} = S_{OZE} x\ E_{okOZE} + S_{ok}\ x\ E_{okKOG} + S_{om} x E_{om} x\ A_k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S_{OZE}	–	stawkę opłaty OZE, wyrażoną w zł/MWh,
E_{okOZE}	–	ilość energii elektrycznej pobranej i zużytej przez odbiorcę końcowego, o której mowa w pkt 3.1.14, wyrażoną w MWh lub kWh,
S_{ok}	-	stawkę opłaty kogeneracyjnej, wyrażoną w zł/MWh,
E_{okKOG}	-	ilość energii elektrycznej pobranej i zużytej przez odbiorcę końcowego, o której mowa w pkt 3.1.19, wyrażoną w MWh lub kWh,
E_{om}	-	ilość energii elektrycznej pobranej z sieci przez odbiorcę końcowego innego niż wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy w godzinach doby określonych zgodnie z informacją wskazaną w pkt 1.1.h, wyrażoną w MWh albo kWh, natomiast dla odbiorcy końcowego wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, wyrażoną jako liczba miesięcy;
S_{om}	-	stawkę opłaty mocowej, dla odbiorcy końcowego innego niż wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, wyrażoną w zł/MWh albo w zł/kWh, natomiast dla odbiorcy końcowego wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, wyrażoną w zł/miesiąc;
A_k	-	współczynnik dla odbiorcy końcowego innego niż wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy zasilanego z sieci wysokiego i średniego napięcia oraz sieci niskiego napięcia o mocy umownej większej od 16 kW w wysokości wynikającej z art. 69 ustawy o rynku mocy. Dla odbiorcy końcowego wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy oraz odbiorcy zasilanego z sieci niskiego napięcia o mocy umownej do 16 kW włącznie w wysokości równej 1.

3.1.4. Opłata za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej, stanowi iloczyn składnika stałego stawki sieciowej i wielkości mocy umownej.

3.1.5. Suma opłat za usługi dystrybucji oraz opłat, o których mowa w pkt 3.1.3, stanowi iloczyn sumy składnika zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej, stawki opłaty OZE, stawki opłaty kogeneracyjnej i miesięcznego poboru energii elektrycznej, który ustala się na poziomie 1 kWh oraz iloczynu liczny miesięcy i stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych wymienionych w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy.

3.1.6. Opłatę za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej i opłatę w części wynikającej ze stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych wymienionych w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy pobiera się proporcjonalnie do czasu trwania Umowy.

3.1.7. Opłaty za usługi dystrybucji oraz opłaty, o których mowa w pkt 3.1.3. dla odbiorców zasilanych z kilku przyłączy/miejsc dostarczania ustalane i pobierane są odrębnie dla każdego przyłącza/miejsca dostarczania, o ile obowiązująca Umowa nie stanowi inaczej.

3.1.8. Odbiorcy energii elektrycznej za obsługę, polegającą na odczytywaniu wskazań układów pomiarowo–rozliczeniowych i ich kontroli obciążani są opłatą abonamentową, wynikającą ze stawki abonamentowej zróżnicowanej ze względu na długość okresu rozliczeniowego.

3.1.9. Stawki abonamentowe zostały skalkulowane i są pobierane w przeliczeniu na układ pomiarowo–rozliczeniowy.

3.1.10. Opłata abonamentowa naliczana jest w pełnej wysokości, niezależnie od dnia miesiąca, w którym nastąpiło zawarcie lub rozwiązanie Umowy.

3.1.11. Odbiorca, u którego zainstalowano przedpłatowy układ pomiarowo–rozliczeniowy, ponosi opłatę abonamentową w wysokości 50% stawki opłaty abonamentowej dla najdłuższego okresu rozliczeniowego wynikającej z grupy taryfowej, zgodnie z którą jest rozliczany.

3.1.12. W przypadku odbiorców rozliczanych w systemie przedpłatowym opłaty za usługi dystrybucji oraz opłaty, o których mowa w pkt 3.1.3:

a) w części wynikającej ze składnika zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej, stawki opłaty OZE, stawki opłaty kogeneracyjnej oraz stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych innych niż wymienieni w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, pobierane są przed ich faktyczną realizacją, w wysokości ustalonej według zasad określonych w pkt 3.1.1. i 3.1.3.;

b) w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej, stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych wymienionych w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy oraz opłaty abonamentowej, pobierane są z chwilą dokonywania po raz pierwszy w danym miesiącu kalendarzowym zakupu określonej ilości energii elektrycznej oraz usług dystrybucyjnych. Opłaty te, pobierane są w pełnej wysokości za dany miesiąc i poprzednie miesiące, za które nie zostały pobrane wcześniej.

3.1.13. Płatnik opłaty OZE oblicza należną opłatę OZE jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

a) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty OZE;

b) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE;

c) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę dystrybucji energii elektrycznej.

3.1.14. Podstawą do obliczenia opłaty OZE pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3 ustawy o OZE, jest ilość energii elektrycznej pobranej i zużytej przez tego odbiorcę w okresie rozliczeniowym z uwzględnieniem współczynnika wynoszącego odpowiednio:

a) 15% - w przypadku odbiorcy, którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność oznaczona jednym z kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) wskazanych w art. 52 ust. 6 pkt. 1 lit a ustawy o OZE,

b) 25% - w przypadku odbiorcy, którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność oznaczona jednym z kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) wskazanych w art. 52 ust. 6 pkt. 1 lit b ustawy o OZE.

3.1.15. Energię elektryczną zużywaną przez:

a) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikami opłaty OZE,

b) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

– w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.

3.1.16. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, jest przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE, wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

3.1.17. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

3.1.18. Płatnik opłaty kogeneracyjnej oblicza należną opłatę kogeneracyjną jako iloczyn stawki opłaty kogeneracyjnej oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

a) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty kogeneracyjnej;

b) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej;

c) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

3.1.19. Płatnik opłaty kogeneracyjnej oblicza należną opłatę kogeneracyjną jako iloczyn stawki opłaty kogeneracyjnej oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

a) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty kogeneracyjnej;

b) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej;

c) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną, przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę dystrybucji energii elektrycznej.

3.1.20. Podstawą do obliczenia opłaty kogeneracyjnej pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który złożył umieszczone w wykazie Prezesa URE, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy o OZE, jest ilość energii elektrycznej pobranej i zużytej przez tego odbiorcę w okresie rozliczeniowym z uwzględnieniem współczynnika wynoszącego odpowiednio:

a) 15% - w przypadku odbiorcy, którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność oznaczona jednym z kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) wskazanych w art. 52 ust. 6 pkt. 1 lit a ustawy o OZE,

b) 25% - w przypadku odbiorcy, którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność oznaczona jednym z kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) wskazanych w art. 52 ust. 6 pkt. 1 lit b ustawy o OZE.

3.1.21. Energię elektryczną zużywaną przez:

a) płatników opłaty kogeneracyjnej,

b) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikami opłaty kogeneracyjnej,

c) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

- w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę kogeneracyjną.

3.1.22. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, jest przyłączone jednocześnie do sieci:

1) więcej niż jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej lub

2) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i sieci co najmniej jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej

- wnosi opłatę kogeneracyjną do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub płatników opłaty kogeneracyjnej, w okresie rozliczeniowym.

3.1.23. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, wnosi opłatę kogeneracyjną do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty kogeneracyjnej w okresie rozliczeniowym.

3.1.24. W przypadku odbiorców końcowych innych niż wymienieni w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, płatnik opłaty mocowej oblicza należną opłatę mocową jako iloczyn stawki opłaty mocowej oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

a) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty mocowej;

b) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty mocowej, przyłączonego do sieci płatnika opłaty mocowej;

c) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty mocowej bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę dystrybucji energii elektrycznej,

- w godzinach doby określonych zgodnie z informacją wskazaną w pkt 1.1.h.

3.1.25. Opłatę mocową dla odbiorców wysokich i średnich napięć oraz dla odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV i o mocy umownej większej niż 16 kW oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w art. 70a ust. 4 ustawy o rynku mocy, przy zastosowaniu współczynników, o których mowa w art. 70a ust. 5 tej ustawy.

3.1.26. Energię elektryczną zużywaną przez:

a) płatników opłaty mocowej,

b) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikami opłaty mocowej,

c) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

-w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę mocową.

3.1.27. W przypadku odbiorców końcowych, wymienionych w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, opłatę mocową ustala się na podstawie stawki opłaty mocowej w zł/miesiąc, z uwzględnieniem zróżnicowania wynikającego z art. 89b ust. 3 ustawy o rynku mocy tj. dla odbiorców zużywających rocznie:

a) poniżej 500 kWh energii elektrycznej;
b) od 500 kWh do 1 200 kWh energii elektrycznej;
c) powyżej 1 200 kWh do 2 800 kWh energii elektrycznej;
d) powyżej 2 800 kWh energii elektrycznej.

3.1.28. Kwalifikowanie odbiorcy końcowego wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy do przedziałów zużycia, o których mowa w punkcie 3.1.31, odbywa się na podstawie ilości energii elektrycznej zużytej przez tego odbiorcę w okresie jednego roku kończącego się z dniem ostatniego dokonanego odczytu.

3.1.29. W przypadku odbiorcy końcowego wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, który zużywał energię elektryczną w okresie krótszym niż jeden rok, odbiorcę kwalifikuje się do danego przedziału zużycia określonego w punkcie 3.1.31. przyjmując całkowitą ilość zużytej energii do dnia dokonania ostatniego odczytu.

3.1.30. Odbiorcy końcowi wymieni w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy do dnia dokonania pierwszego odczytu, na potrzeby naliczenia opłaty mocowej, kwalifikowani są do przedziału zużycia poniżej 500 kWh.

3.1.31. Opłatę za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej w celu jej magazynowania, wyrażoną w zł za okres rozliczeniowy, oznaczoną symbolem „O_{mee}", w odniesieniu do magazynu energii elektrycznej, oblicza się według wzoru:

$$O_{mee} = S_{SVn} \cdot P_p \cdot K + \sum_{m=1}^{R} \left(S_{ZVnm} \cdot \frac{E_{pm}}{\sum_{m=1}^{R} E_{pm}} \cdot \max\left(E_p - E_w;\ 0\right) \right)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S_{SVn} – składnik stały stawki sieciowej za okres rozliczeniowy wyrażony w zł/MW lub w zł/kW mocy umownej,

P_p – moc umowną określoną dla magazynu energii elektrycznej wyrażoną w MW lub w kW,

K – współczynnik pomniejszający moc umowną obliczony według wzoru określonego w pkt 3.1.34.,

S_{ZVnm} – składnik zmienny stawki sieciowej dla rozliczeniowej strefy czasowej m wyrażony w zł/MWh lub w zł/kWh,

R – liczbę rozliczeniowych stref czasowych,

E_{pm} – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh lub w kWh, pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej w rozliczeniowej strefie czasowej m w okresie rozliczeniowym,

E_p – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh lub w kWh, pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym,

E_w – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh lub w kWh, wprowadzonej do sieci przez magazyn energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym.

3.1.32. Ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci przez magazyn energii elektrycznej będący częścią elektrowni szczytowo-pompowej z dopływem naturalnym oblicza się według wzoru:

$$E_w = E_{ESPd} \frac{V_p}{V_c}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_{ESPd} – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wprowadzonej do sieci przez elektrownię szczytowo-pompową z dopływem naturalnym w okresie rozliczeniowym,

V_p – objętość wody, wyrażoną w m^3, przepompowanej przez turbiny elektrowni wodnej w okresie rozliczeniowym ustaloną na podstawie pomiaru strumienia objętości wody przepompowanej,

V_c – objętość całkowitą wody, wyrażoną w m^3, pobranej przez turbiny elektrowni wodnej w okresie rozliczeniowym ustaloną na podstawie pomiaru strumienia objętości wody pobranej.

3.1.33. W przypadku gdy nie ma możliwości dokonania pomiarów objętości wody V_p i V_c w okresie przeprowadzania kalibrowania, serwisowania lub innych niezbędnych czynności eksploatacyjnych urządzeń służących do pomiaru strumienia objętości wody, ustalenie objętości wody przepompowanej i wody pobranej przez turbiny do celów, o których mowa w pkt 3.1.32, dokonuje się przy wykorzystaniu metod pośrednich zgodnie z charakterystyką energetyczną hydrozespołów. Okres ten nie może trwać dłużej niż 336 godzin w roku.

3.1.34. Współczynnik pomniejszający moc umowną oblicza się, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, odrębnie dla każdego miejsca dostarczania energii elektrycznej do magazynu energii elektrycznej, według wzoru:

$$K = 1 - \min\left(\frac{E_w}{E_p}; 1\right)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Ew – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh lub w kWh, wprowadzonej do sieci przez magazyn energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym; dla magazynu energii elektrycznej będącego częścią elektrowni szczytowo-pompowej z dopływem naturalnym ilość energii wprowadzonej do sieci oblicza się według wzoru określonego pkt 3.1.36 łącznie dla wszystkich rozliczeniowych stref czasowych,

Ep – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh lub w kWh, pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym.

3.1.35. Ilości energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej oraz ilości energii elektrycznej wprowadzanej do sieci przez magazyn energii elektrycznej ustala się na podstawie wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych na zaciskach wejściowych lub wyjściowych magazynu energii elektrycznej.

3.1.36. Jeżeli energia elektryczna jest pobierana w miejscu dostarczania również na inne cele niż magazynowanie energii elektrycznej, ilości energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej, o których mowa w pkt. 3.1.35, pomniejsza się o ilości energii elektrycznej pobieranej na cele inne niż magazynowanie energii elektrycznej, które ustala się na podstawie wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych.

3.1.37. W przypadku magazynu energii elektrycznej będącego częścią jednostki wytwórczej, z wyłączeniem mikroinstalacji, ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci przez ten magazyn w okresie rozliczeniowym ustala się jako sumę energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci, wyznaczonych dla każdego okresu rozliczenia niezbilansowania na podstawie:

1) ilości energii elektrycznej, o których mowa w pkt. 3.1.35. i 3.1.36.
2) wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych mierzących energię elektryczną:
   a) pobraną i oddaną w miejscu przyłączenia do sieci,
   b) wytwarzaną przez jednostkę wytwórczą

– z uwzględnieniem proporcjonalnego udziału energii elektrycznej pobranej przez magazyn energii elektrycznej z sieci w całości energii elektrycznej pobranej przez magazyn energii elektrycznej oraz odpowiednio proporcjonalnego udziału energii elektrycznej wprowadzonej do sieci przez magazyn energii elektrycznej w sumie energii elektrycznej wprowadzonej przez ten magazyn i wytworzonej w jednostce wytwórczej.

3.1.38. W przypadku prosumenta energii odnawialnej, o którym mowa w art. 2 pkt 27a ustawy o OZE, jako energię elektryczną pobraną w miejscu dostarczania tej energii, przyjmowaną do kalkulacji i prowadzenia rozliczeń w zakresie składnika zmiennego stawki sieciowej za świadczone usługi

dystrybucji energii elektrycznej, przyjmuje się energię sumarycznie zbilansowaną, o której mowa w art. 4 ust. 2b ustawy o OZE, gdy wynik tego bilansowania jest większy od zera.

3.1.39. Uwzględniając art. 48 ustawy z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1762), w zakresie punktów 3.1.41, 3.1.42 i 3.1.43 dotyczących zapisów o pobieraniu opłat od członków klastra energii, który został wpisany do rejestru klastrów energii i spełnił wymagania, o których mowa w art. 184k i 184l ustawy o OZE, stosuje się je nie wcześniej niż od dnia następującego po dniu wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w przepisach art. 184k ust. 1 ustawy o OZE z rynkiem wewnętrznym albo uznania przez Komisję Europejską, że przepisy art. 184k ust. 1 ustawy o OZE, nie stanowią pomocy publicznej.

3.1.40. Z zastrzeżeniem pkt. 3.1.39, nie nalicza się i nie pobiera się opłaty OZE od odbiorców będących członkami klastra energii, który został wpisany do rejestru klastrów energii i spełnił wymagania, o których mowa w art. 184k i 184l ustawy o OZE, od ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez członków tego klastra energii i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, a następnie pobranej z tej sieci w celu zużycia przez członków tego klastra energii, w danej godzinie okresu rozliczeniowego.

3.1.41. Z zastrzeżeniem pkt. 3.1.39, nie nalicza się i nie pobiera się opłaty kogeneracyjnej od odbiorców będących członkami klastra energii, który został wpisany do rejestru klastrów energii i spełnił wymagania, o których mowa w art. 184k i 184l ustawy o OZE, od ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez członków tego klastra energii i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, a następnie pobranej z tej sieci w celu zużycia przez członków tego klastra energii, w danej godzinie okresu rozliczeniowego.

3.1.42. Z zastrzeżeniem pkt. 3.1.39, ilość energii elektrycznej stanowiąca podstawę obliczania opłaty wynikającej ze składnika zmiennego stawki sieciowej oraz stawki jakościowej, pobieranej od odbiorców będących członkami klastra energii, który został wpisany do rejestru klastrów energii i spełnił wymagania, o których mowa w art. 184k i 184l ustawy o OZE, stanowi dla danej godziny okresu rozliczeniowego, w odniesieniu do energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez członków tego klastra energii i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, a następnie pobranej z tej sieci w celu zużycia przez członków tego klastra energii, ilość energii elektrycznej pobranej z tej sieci i:

a) 95% – gdy udział ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez członków tego klastra energii i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wyniósł więcej niż 60% i nie więcej niż 70% zużycia energii elektrycznej przez członków tego klastra energii,

b) 90% – gdy udział, o którym mowa w lit. a) wyniósł więcej niż 70% i nie więcej niż 80%,

c) 85% – gdy udział, o którym mowa w lit. a) wyniósł więcej niż 80% i nie więcej niż 90%,

d) 80% – gdy udział, o którym mowa w lit. a) wyniósł więcej niż 90% i mniej niż 100%,

e) 75% – gdy udział, o którym mowa w lit. a) wyniósł 100%.

3.1.43. Wydzielony odbiorca, z wyjątkiem wydzielonego odbiorcy nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, albo przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, do którego energia elektryczna jest dostarczana z jednostki wytwórczej linią bezpośrednią w celu bezpośredniego dostarczenia energii elektrycznej do jego własnych obiektów, w tym urządzeń lub instalacji, podmiotów będących jego jednostkami podporządkowanymi w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 42 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub do odbiorców przyłączonych do sieci, urządzeń lub instalacji tego przedsiębiorstwa, za energię elektryczną dostarczoną linią bezpośrednią, wnosi do przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, do sieci którego ten odbiorca lub to przedsiębiorstwo są przyłączone, opłatę odpowiadającą udziałowi tego podmiotu w kosztach stałych za przesyłanie lub dystrybucję energii elektrycznej, w części niepokrytej innymi składnikami Taryfy, o której mowa w art. 45 ustawy, zwaną dalej „opłatą solidarnościową", zależną od ilości energii dostarczanej tą linią bezpośrednią, oraz opłatę na pokrycie kosztów utrzymywania systemowych standardów jakości i niezawodności

bieżących dostaw energii elektrycznej, zależną od ilości energii dostarczanej tą linią bezpośrednią.

3.1.44. Wysokość opłaty będącej sumą opłaty solidarnościowej oraz opłaty na pokrycie kosztów utrzymywania systemowych standardów jakości i niezawodności bieżących dostaw energii elektrycznej, o których mowa w pkt 3.1.43 wyrażona jest w zł/MWh, stanowi sumę iloczynów ilości energii elektrycznej dostarczonej za pośrednictwem linii bezpośredniej i:

1) połowy wysokości składnika zmiennego stawki sieciowej w przypadku przyłączenia do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, oraz
2) stawki opłaty jakościowej w zakresie energii zużytej przez odbiorcę końcowego,

- przewidzianych w Taryfie, dedykowanych dla grupy taryfowej, do której są zaliczani: wydzielony odbiorca lub przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energii elektrycznej, o którym mowa w pkt 1.3.5.

3.1.45. Ilość energii elektrycznej, o której mowa w pkt 3.1.44, jest określana na podstawie wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych spełniających wymagania, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 11x ust. 2 ustawy.

3.1.46. Opłata solidarnościowa jest przekazywana, w terminie do 10-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy rozliczenie, na rachunek bankowy operatora systemu elektroenergetycznego, do którego sieci jest przyłączony odbiorca wydzielony lub przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, o którym mowa w pkt 1.3.5.

3.1.47. Podmiot posiadający tytuł prawny do korzystania z linii bezpośredniej jest zobowiązany do przekazywania operatorowi, o którym mowa w pkt 3.1.43, danych pochodzących z układu pomiarowo-rozliczeniowego umożliwiającego określenie ilości energii elektrycznej dostarczanej odbiorcy za pośrednictwem linii bezpośredniej.

3.1. Moc umowna

3.2.1. Moc umowna, sposób jej zamawiania i warunki wprowadzania jej zmian są określone w Umowie.

3.2.2. Moc umowna zamawiana jest przez odbiorcę odrębnie dla każdego przyłącza/miejsca dostarczania, w jednakowej wysokości na wszystkie miesiące roku.

3.2.3. Dopuszcza się zamawianie mocy umownej w niejednakowych wielkościach na poszczególne, nie krótsze niż miesięczne, okresy roku.

3.2.4. W przypadku gdy jest zamawiana różna wielkość mocy umownej na poszczególne okresy roku albo gdy moc umowna jest zmieniana w trakcie obowiązywania taryfy, szczegółowy sposób dokonywania rozliczeń określa Umowa.

3.2.5. Odbiorcy zamawiają moc umowną, na następny rok, w terminie określonym w Umowie. W przypadku braku zamówienia mocy umownej w wymaganym terminie, jako moc umowną na następny rok przyjmuje się wielkość mocy umownej, według której odbiorca był dotychczas rozliczany.

3.2.6. Zmiana mocy umownej:

a) dla odbiorców II i III grupy przyłączeniowej następuje nie później niż po upływie miesiąca po zrealizowaniu przez odbiorcę, określonych przez Operatora, warunków zmiany mocy;
b) dla odbiorców IV i V grupy przyłączeniowej następuje nie później niż po upływie dwóch miesięcy od daty złożenia wniosku przez odbiorcę;

o ile w Umowie nie ustalono inaczej.

3.2.7. Jeżeli odbiorca, za zgodą Operatora, do którego sieci są przyłączone jego urządzenia, instalacje lub sieci, dokonuje zmniejszenia mocy umownej, w rozliczeniach za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej składnik stały stawki sieciowej zwiększa się o 10 % dla całego okresu objętego korektą.

3.2.8. Moc umowna określona dla przyłącza/miejsca dostarczania nie może być większa od mocy przyłączeniowej określonej dla danego przyłącza/miejsca dostarczania, jak również nie może być mniejsza od mocy wymaganej ze względu na własności metrologiczne zainstalowanych w układzie pomiarowo−rozliczeniowym przekładników prądowych i liczników energii elektrycznej, z uwzględnieniem charakterystyki poboru mocy przez odbiorcę.

3.2.9. Operator monitoruje pobór mocy czynnej pobieranej przez odbiorcę, zwanej dalej: „mocą pobraną" i mocy czynnej oddawanej do sieci przez podmiot przyłączony oraz wyznacza wielkości nadwyżek mocy pobranej ponad moc umowną określoną w Umowie.

3.2.10. Nadwyżki mocy czynnej wyznacza się dla każdej godziny okresu rozliczeniowego, ze średnich wartości tej mocy rejestrowanych w okresach piętnastominutowych lub dla każdej godziny okresu rozliczeniowego, ze średnich wartości tej mocy rejestrowanych w okresach godzinowych, o ile układy pomiarowo−rozliczeniowe uniemożliwiają rejestrację w cyklu piętnastominutowym, lub jako maksymalną wielkość tej nadwyżki mocy wyznaczoną w okresie rozliczeniowym, o ile układy pomiarowo−rozliczeniowe uniemożliwiają rejestrację w cyklu piętnastominutowym i godzinowym.

3.2.11. Za przekroczenie mocy umownej określonej w Umowie pobierana jest opłata w wysokości stanowiącej iloczyn składnika stałego stawki sieciowej oraz:

a) sumy dziesięciu największych wielkości nadwyżek mocy pobranej ponad moc umowną albo

b) dziesięciokrotności maksymalnej wielkości nadwyżki mocy pobranej ponad moc umowną zarejestrowanej w okresie rozliczeniowym, jeżeli układy pomiarowo−rozliczeniowe nie pozwalają na zastosowanie sposobu wskazanego w lit. a).

3.2.12. Opłata, o której mowa w pkt 3.2.11., jest ustalana i pobierana za każdy miesiąc, w którym nastąpiło przekroczenie, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w pkt 3.2.11. lit. b), gdy opłata jest ustalana i pobierana w okresie rozliczeniowym.

3.2.13. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku niezależnych miejsc jej dostarczania, opłatę za przekroczenie mocy umownej oblicza się oddzielnie dla każdego miejsca dostarczania, w którym nastąpiło przekroczenie tej mocy. Niezależnymi miejscami dostarczania energii elektrycznej nie są miejsca, za którymi występuje naturalne sumowanie pobranej mocy lub w których, zgodnie z Umową, moc pobrana jest kontrolowana za pomocą sumatora.

3.2.14. W przypadku gdy moc umowna wyznaczana jest z uwzględnieniem współczynników odzwierciedlających specyfikę układu zasilania, sposób wyznaczania mocy pobranej określa Umowa.

3.2.15. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku niezależnych miejsc jej dostarczania, a wskutek awarii w sieci Operatora lub wyłączenia lub załączania urządzeń elektroenergetycznych na potrzeby tego Operatora, wzrasta suma mocy podlegającej opłacie, opłatę za przekroczenie mocy oblicza się jedynie od wartości przekraczającej łączną moc umowną, z wyjątkiem sytuacji, w której awaria w sieci lub wyłączenie urządzeń nastąpiły w wyniku przeciążeń lub zakłóceń spowodowanych pracą urządzeń odbiorcy.

3.2.16. Operator w przypadkach uznanych za uzasadnione prowadzi kontrolę mocy pobranej przez odbiorców, zakwalifikowanych do grup taryfowych B21, C21, B21em, C21em B23, C23, C11s.

3.2.17. Opłaty za przekroczenia mocy umownej w okresie rozliczeniowym nie pobiera się w rozliczeniach między Operatorem, a użytkownikiem systemu elektroenergetycznego, w przypadku gdy przekroczenie mocy umownej wynikało z polecenia Operatora wydanego z powodu innego niż swobodne bilansowanie lub ze świadczenia usług na rzecz Operatora określonych w instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy, lub w warunkach dotyczących bilansowania, o których mowa w art. 18 rozporządzenia Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące bilansowania.

3.2.18. W przypadku przekroczenia mocy przyłączeniowej przez wytwórcę, operator systemu elektroenergetycznego właściwy dla miejsca przyłączenia, może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu przez tego wytwórcę energii elektrycznej do sieci albo całkowicie wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej do sieci, bez wypłaty rekompensaty oraz bez ponoszenia odpowiedzialności za skutki tych ograniczeń albo odłączenia. Wznowienie dostarczania energii elektrycznej następuje po wdrożeniu przez wytwórcę wskazanego przez operatora sposobu zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej.

3.3. Rozliczenia z odbiorcami za ponadumowny pobór energii biernej

3.3.1. Przez ponadumowny pobór energii biernej przez odbiorcę rozumie się ilość energii elektrycznej biernej odpowiadającą:

a) współczynnikowi mocy tgφ wyższemu od umownego współczynnika $tg\varphi_0$ (niedokompensowanie) i stanowiącą nadwyżkę energii biernej indukcyjnej ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi_0$ lub

b) indukcyjnemu współczynnikowi mocy przy braku poboru energii elektrycznej czynnej lub

c) pojemnościowemu współczynnikowi mocy (przekompensowanie) zarówno przy poborze energii elektrycznej czynnej, jak i przy braku takiego poboru.

3.3.2. Rozliczeniami za pobór energii biernej objęci są odbiorcy zasilani z sieci średniego napięcia. Takimi rozliczeniami mogą być objęci także odbiorcy zasilani z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV.

3.3.3. Opłacie podlega w okresie rozliczeniowym:

1) ponadumowny pobór energii biernej określony jako nadwyżka tej energii ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi_0$–gdy $tg\varphi > tg\varphi_0$,

2) ponadumowne wprowadzanie energii biernej określone jako nadwyżka tej energii ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi=0$

– zmierzone w strefach, w których jest prowadzona kontrola poboru i wprowadzania tej energii, lub całodobowo w zależności od rodzaju zainstalowanego układu pomiarowo-rozliczeniowego.

3.3.4. Wartość współczynnika mocy $tg\varphi_0$ określa się w warunkach przyłączenia lub w Umowie. Wartość współczynnika mocy przyjmuje się w wysokości $tg\ \varphi_0 = 0{,}4$ chyba, że indywidualna ekspertyza uzasadnia wprowadzenie niższej wartości, jednak w żadnym przypadku wartość współczynnika mocy $tg\varphi_0$ nie może być niższa od wartości 0,2. Jeżeli wartość współczynnika $tg\varphi_0$ nie została określona w warunkach przyłączenia lub w Umowie, do rozliczeń przyjmuje się wartość $tg\ \varphi_0 = 0{,}4$.

3.3.5. Wartość współczynnika mocy tgφ określa się, jako iloraz energii biernej pobranej całodobowo lub w strefach czasowych, w których jest dokonywana kontrola poboru energii biernej wyrażonej [w Mvarh lub w kvarh] i energii czynnej pobranej całodobowo lub w strefach czasowych, w których jest dokonywana ta kontrola wyrażonej [w MWh lub w kWh].

3.3.6. Opłatę za nadwyżkę energii biernej pobranej ponad ilość wynikającą ze współczynnika $tg\varphi_0$ w okresie rozliczeniowym, o której mowa w pkt 3.3.1. lit. a), całodobowo lub dla stref czasowych, w których jest prowadzona kontrola poboru tej energii, oblicza się według wzoru:

$$O_b = k \times C_{rk} \times \left(\sqrt{\frac{1+tg^2\varphi}{1+tg^2\varphi_0}} - 1 \right) \times A$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_b	-	opłatę za nadwyżkę energii biernej, wyrażoną w złotych,
C_{rk}	-	cenę energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującą w dniu zatwierdzenia taryfy, wyrażoną w zł/MWh lub zł/kWh,
k	-	krotność ceny C_{rk}, ustaloną w pkt 3.3.9. taryfy,
tgφ	-	współczynnik mocy wynikający z pobranej energii biernej,
$tg\varphi_o$	-	umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt 3.3.4.,
A	-	energię czynną pobraną całodobowo lub w strefie czasowej, w której jest dokonywana kontrola poboru energii biernej, wyrażoną w MWh lub kWh

3.3.7. W uzasadnionych przypadkach, gdy występują szybkozmienne obciążenia mocą bierną, rozliczania ponadumownego poboru energii biernej ponad wartość współczynnika $tg\varphi_0$ dokonuje się na podstawie bezpośredniego pomiaru nadwyżki energii biernej. Opłata w okresie rozliczeniowym jest obliczana zgodnie z pkt 3.3.6. z uwzględnieniem współczynnika tgφ, obliczanego według następującego wzoru:

$$tg\varphi = \frac{\Delta E_b}{A} + tg\varphi_o$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ΔE_b – nadwyżkę energii biernej wykazanej przez urządzenie pomiarowe w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w Mvarh lub kvarh,

A – energię czynną pobraną całodobowo lub dla strefy czasowej, w której jest prowadzona kontrola poboru energii biernej, wyrażoną w MWh lub kWh,

$tg\varphi_o$ – umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt 3.3.4.

3.3.8. W okresie rozliczeniowym odbiorca ponosi opłatę wynikającą z iloczynu ilości energii biernej, o której mowa w pkt 3.3.1. lit. b) i c) i ustalonej w pkt 3.3.9. taryfy krotności „k" oraz ceny energii elektrycznej wyrażonej [w zł/MWh lub zł/kWh], o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującej w dniu zatwierdzenia taryfy.

3.3.9. Współczynnik krotności „k" wskazany w pkt 3.3.6. i 3.3.8. wynosi:

a) K_{SN} = 1,00 – dla odbiorców przyłączonych do sieci SN,

b) K_{nN} = 3,00 – dla odbiorców przyłączonych do sieci nN.

3.3.10. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku miejsc dostarczania, opłatę za ponadumowny pobór energii biernej oblicza się oddzielnie dla każdego miejsca dostarczania.

3.3.11. W przypadku gdy konfiguracja sieci oraz miejsce zainstalowania układów pomiarowo–rozliczeniowych nie odwzorowują rzeczywistych rozpływów mocy oraz energii biernej pobieranej z sieci Operatora lub oddawanej do tej sieci, wielkość energii biernej podlegającą rozliczeniu ustala się na podstawie przeprowadzonych przez Operatora, odbiorcę lub niezależną jednostkę, pomiarów właściwych w odniesieniu do miejsca dostarczania energii elektrycznej, w sposób przez nie uzgodniony, chyba że zawarta Umowa nie stanowi inaczej.

3.3.12. Odbiorca pobierający energię elektryczną z kilku miejsc dostarczania objętych sumującym układem pomiarowo– rozliczeniowym rozliczany jest za zwiększony pobór energii biernej odrębnie dla tych miejsc dostarczania. Jeśli warunki poboru energii biernej dla poszczególnych miejsc dostarczania nie są zróżnicowane w stopniu uzasadniającym przeprowadzenie odrębnych rozliczeń dla każdego miejsca dostarczania, Operator może dokonywać rozliczeń łącznie dla wszystkich miejsc dostarczania objętych sumującym układem pomiarowo–rozliczeniowym.

3.4. Bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców i parametrów jakościowych energii elektrycznej

3.4.1. Za niedotrzymanie, dopuszczalnych poziomów odchyleń napięcia od napięcia znamionowego, określonych w odrębnych przepisach, oblicza się bonifikatę wyrażoną w zł, oznaczoną symbolem „W_{UT}",

3.4.2. jeżeli wartość odchylenia napięcia od dopuszczalnych wartości granicznych nie przekracza 10 %, odbiorcy przysługuje bonifikata w okresie doby, w wysokości obliczonej według wzoru:

$$W_{UT} = \left(\frac{\Delta U}{10\%}\right)^2 \times A_T \times C_T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ΔU – wartość odchylenia napięcia od określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego [w %],

A_T – ilość energii elektrycznej dostarczoną odbiorcy w okresie doby [w jednostkach energii],

C_T – cenę energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującą w okresie, w którym nastąpiło odchylenie napięcia od dopuszczalnych poziomów odchyleń napięcia od napięcia znamionowego, określonych w odrębnych przepisach [w zł za jednostkę energii];

2) jeżeli wartość odchylenia napięcia od dopuszczalnych wartości granicznych przekracza 10 %, odbiorcy przysługuje w okresie doby bonifikata w łącznej wysokości obliczonej według wzoru:

$$W_{UT} = A_T \text{ x } C_T + b_{rT} \text{ x } t_T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

A_T – ilość energii elektrycznej dostarczoną odbiorcy w okresie doby [w jednostkach energii],

C_T – cenę energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującą w okresie, w którym nastąpiło odchylenie napięcia od dopuszczalnych poziomów odchyleń napięcia od napięcia znamionowego, określonych w odrębnych przepisach [w zł za jednostkę energii],

b_{rT} – ustaloną w taryfie bonifikatę za niedotrzymanie poziomu napięcia w zakresie określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego w okresie doby, wynoszącą 15,00 zł/godzinę,

t_T – łączny czas niedotrzymania poziomu napięcia w zakresie –dopuszczalnych poziomów odchyleń napięcia od napięcia znamionowego w okresie doby [w godzinach].

3.4.3. W okresie, w którym nie były dotrzymane parametry jakościowe energii elektrycznej, a układ pomiarowo–rozliczeniowy uniemożliwia określenie ilości energii elektrycznej dostarczonej odbiorcy, ilość tej energii ustala się na podstawie poboru energii elektrycznej w analogicznym okresie rozliczeniowym tego samego dnia tygodnia w poprzednim tygodniu oraz proporcji liczby godzin, w których parametry jakościowe energii elektrycznej nie zostały dotrzymane, do całkowitej liczby godzin w okresie rozliczeniowym.

3.4.4. Za każdą niedostarczoną jednostkę energii elektrycznej odbiorcy końcowemu przyłączonemu do sieci:

a) o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, przysługuje bonifikata w wysokości dziesięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, za okres, w którym wystąpiła przerwa w dostarczaniu tej energii;

b) o napięciu innym niż to, o których mowa w pkt a), przysługuje bonifikata w wysokości pięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, za okres, w którym wystąpiła przerwa w dostarczaniu tej energii.

3.4.5. Ilość niedostarczonej energii elektrycznej w dniu, w którym miała miejsce przerwa w jej dostarczaniu, ustala się na podstawie poboru tej energii tego samego dnia w poprzednim tygodniu z uwzględnieniem czasu dopuszczalnych przerw w dostarczaniu energii elektrycznej określonych w zawartej Umowie lub odrębnych przepisach.

3.4.6. W przypadku niedotrzymania przez Operatora standardów jakościowych obsługi odbiorców, chyba, że zawarta Umowa stanowi inaczej, odbiorcom energii elektrycznej, przysługują bonifikaty w następującej wysokości:

1) 1/50 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" – za nieprzyjęcie zgłoszeń lub reklamacji od odbiorcy. Przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2025 r. wyniosło 8 903,56 zł (M.P. z 2026 r. poz. 192);

2) 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1, za nieuzasadnioną zwłokę w usuwaniu zakłóceń w dostarczaniu energii elektrycznej, spowodowanych nieprawidłową pracą sieci;

3) 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1, za odmowę udzielenia odbiorcom, na ich żądanie, informacji o przewidywanym terminie wznowienia dostarczania energii elektrycznej, przerwanego z powodu awarii sieci;

4) 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1; za niepowiadomienie odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, o terminach i czasie planowanych przerw w dostarczaniu energii elektrycznej, co najmniej z pięciodniowym wyprzedzeniem, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, albo w inny sposób przyjęty na danym terenie;

5) 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1, za niepowiadomienie odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, o terminach i czasie planowanych przerw w dostarczaniu energii elektrycznej, co najmniej z pięciodniowym wyprzedzeniem w formie indywidualnych zawiadomień pisemnych, telefonicznych lub za pomocą środka komunikacji elektronicznej;

6) 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1, za niepoinformowanie na piśmie odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV o zamierzonej zmianie

nastawień w automatyce zabezpieczeniowej i innych parametrach mających wpływ na współpracę ruchową z siecią, co najmniej z tygodniowym wyprzedzeniem;

7) 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1, za niepoinformowanie na piśmie odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV o konieczności dostosowania instalacji do zmienionych warunków zasilania, co najmniej z rocznym wyprzedzeniem;
8) 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1, za niepoinformowanie na piśmie odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV o konieczności dostosowania instalacji do zmienionego napięcia znamionowego, podwyższonego poziomu mocy zwarcia i innych warunków funkcjonowania sieci, co najmniej z trzyletnim wyprzedzeniem;
9) 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1, za nieuzasadnioną odmowę odpłatnego podjęcia czynności w sieci mających na celu umożliwienie bezpiecznego wykonania przez odbiorcę lub inny podmiot prac na obszarze oddziaływania tej sieci;
10) 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1, za nieudzielenie, na żądanie odbiorcy, informacji o zasadach rozliczeń oraz aktualnych taryfach;
11) 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1, za każdy dzień zwłoki w przypadku przekroczenia czternastodniowego terminu na udzielenie odpowiedzi na wniosek lub reklamację odbiorcy w sprawie zasad rozliczeń;
12) 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1, za każdy dzień zwłoki w przypadku przekroczenia czternastodniowego terminu na sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo–rozliczeniowego lub terminu na laboratoryjne sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo–rozliczeniowego;
13) 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1, za uniemożliwienie wykonania dodatkowej ekspertyzy badanego układu pomiarowo–rozliczeniowego, na wniosek odbiorcy złożony terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania wyniku badania laboratoryjnego.

3.4.7. Operator udziela odbiorcom bonifikat, o których mowa w pkt. 3.4.1, 3.4.3. i 3.4.5., w terminie 30 dni od:

1) ostatniego dnia, w którym nastąpiło niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi tych odbiorców określonych w odrębnych przepisach;
2) dnia otrzymania wniosku tego odbiorcy o udzielenie bonifikaty z tytułu niedotrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej określonych w odrębnych przepisach, z wyłączeniem niedotrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej określających dopuszczalne czasy przerwy w dostarczaniu energii elektrycznej;
3) ostatniego dnia, w którym nastąpiło przekroczenie dopuszczalnych czasów przerw w dostarczaniu energii elektrycznej określonych w odrębnych przepisach lub umowach, dla odbiorców przyłączonych do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV;
4) dnia otrzymania wniosku odbiorcy o udzielenie bonifikaty z tytułu przekroczenia dopuszczalnych czasów przerw w dostarczaniu energii elektrycznej określonych w odrębnych przepisach lub umowach, w odniesieniu do odbiorców przyłączonych do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV;
5) dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w pkt 4, w odniesieniu do innych odbiorców niż odbiorca, który złożył ten wniosek, zasilanych z tego samego miejsca dostarczania co odbiorca, który złożył ten wniosek, w odniesieniu do których również potwierdzono przekroczenie czasów przerw w dostarczaniu energii elektrycznej.

3.4.8. Operator z którym odbiorca zawarł Umowę, zamieszcza na fakturze informację o dopuszczalnym czasie przerw w dostarczaniu energii elektrycznej.

3.4.9. Operator, z którym odbiorca zawarł Umowę, uwzględnia udzieloną bonifikatę w rozliczeniach za najbliższy okres rozliczeniowy.

4. Zasady ustalania opłat za przyłączanie podmiotów do sieci.

4.1. Podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane do sieci dzieli się na następujące grupy przyłączeniowe:

a) grupa II – podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym 110 kV,

b) grupa III – podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, jednak niższym niż 110 kV,

c) grupa IV – podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz mocy przyłączeniowej większej niż 40 kW,

d) grupa V – podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz mocy przyłączeniowej nie większej niż 40 kW,

e) grupa VI – podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane do sieci przez tymczasowe przyłącze, które będzie na zasadach określonych w umowie o przyłączenie zastąpione przyłączem docelowym, lub podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane do sieci na czas określony, jednak nie dłuższy niż 1 rok.

Napięcie znamionowe, o którym mowa powyżej określa się w miejscu dostarczania energii elektrycznej.

4.2. Za przyłączenie źródeł współpracujących z siecią oraz sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się dystrybucją energii elektrycznej pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia, z wyłączeniem:

a) instalacji odnawialnego źródła energii o mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz jednostek kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej poniżej 1 MW, za których przyłączenie pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów,

b) mikroinstalacji, za której przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektoenergetycznej nie pobiera się opłaty.

4.3. Operator nie przewiduje przyłączenia odbiorców do sieci w okresie obowiązywania taryfy, a w konsekwencji zawierania umów o przyłączenie odbiorców w tym okresie, więc taryfa nie zawiera stawek opłat za przyłączenie do sieci. W przypadku wystąpienia odbiorcy o przyłączenie do sieci, Operator niezwłocznie wystąpi do Prezesa URE z wnioskiem o korektę taryfy w tym zakresie**.**

4.4. Za przyłączenie infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego oraz ogólnodostępnych stacji ładowania do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV i nie wyższym niż 110 kV, pobiera się opłatę ustaloną na podstawie jednej szesnastej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

4.5. Za przyłączenie infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego oraz ogólnodostępnych stacji ładowania, do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1kV, pobiera się opłatę, która stanowi iloczyn stawki opłaty za przyłączenie zawartej w poniższej tabeli oraz wielkości mocy przyłączeniowej określonej w umowie o przyłączenie, z zastrzeżeniem pkt 4.6.

Grupa przyłączeniowa	Rodzaj przyłącza	Stawka opłaty [zł/kW]
IV,V oraz VI – gdy jest budowane przyłącze	kablowe	23,01
VI- podłączenie do istniejącej sieci		2,59

4.6. W przypadku, gdy długość przyłącza przekracza 200 metrów, od infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego oraz ogólnodostępnych stacji ładowania, przyłączanych do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, w sytuacji, gdy jest budowane przyłącze, pobiera się dodatkową opłatę w wysokości 10,95 zł za każdy metr powyżej 200 metrów długości przyłącza kablowego.

4.7. Za przyłączenie magazynu energii elektrycznej pobiera się opłatę ustaloną na podstawie jednej drugiej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

4.8. Za wymianę lub przebudowę przyłącza bez zwiększenia jego mocy przyłączeniowej dokonaną na wniosek przyłączonego podmiotu, opłatę ustala się na podstawie rzeczywistych nakładów związanych z tą wymianą lub przebudową.

4.9. Za wymianę lub przebudowę przyłącza związaną ze zwiększeniem mocy przyłączeniowej, dokonywaną na wniosek przyłączonego podmiotu zaliczanego do grup przyłączeniowych o których mowa w pkt 4.5., pobiera się opłatę obliczoną jako sumę rzeczywistych nakładów poniesionych na wymianę lub przebudowę tego przyłącza ustalonych w odniesieniu do dotychczasowej wielkości mocy przyłączeniowej i opłaty za przyrost mocy wynikającej z iloczynu stawki opłaty ustalonej w taryfie, w zależności od rodzaju przyłącza (napowietrzne lub kablowe) i przyrostu mocy przyłączeniowej stosownie do poniższego wzoru**:**

$$Op = Nrz * \frac{Pd}{Pp} + Sp * (Pp - Pd)$$

gdzie:

O_p – opłata za przyłączenie [w zł],

N_{rz} – rzeczywiste nakłady poniesione na wymianę lub przebudowę dotychczasowego przyłącza,

P_p – wielkość mocy przyłączeniowej w kW, określona w umowie o przyłączenie,

P_d – dotychczasowa moc przyłączeniowa, w kW,

Sp – stawka opłaty [zł/kW], przyjęta zgodnie z punktem 4.5.

5. Opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy

5.1. Operator ustala następujące opłaty za usługi wykonywane na zlecenie odbiorcy:

Lp.	*Wyszczególnienie*[1)]	Stawka w zł za usługę
1.	Przerwanie i wznowienie dostarczania energii:	
	a) na napięciu nN	119,33
	b) na napięciu SN	178,97
2.	Sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo–rozliczeniowego[2)]:	
	a) bezpośredniego	119,33
	b) półpośredniego	178,97
	c) pośredniego	246,14
3.	Laboratoryjne sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo–rozliczeniowego (licznika lub urządzenia sterującego)[2)]	– 169,99 zł w przypadku kiedy badanie przeprowadza Operator i dodatkowo 74,57 zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego lub – kwotę wynikającą z faktury wystawionej przez zewnętrzną jednostkę przeprowadzającą badanie i dodatkowo 74,57 zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego
4.	Wykonanie dodatkowej ekspertyzy badanego wcześniej układu pomiarowo–rozliczeniowego[3)]	kwota wynikająca z faktury wystawionej przez jednostkę przeprowadzającą badanie.
5.	Przeniesienie licznika lub licznika i urządzenia (zegara) sterującego (dla liczników strefowych) w inne uprzednio przygotowane i odpowiednio wyposażone miejsce w obrębie tego samego obiektu [4)]	149,15

6.	Za każdą godzinę nadzoru pełnionego nad pracami wykonywanymi przez wykonawców niezależnych od Operatora w pobliżu urządzeń elektroenergetycznych będących jego własnością lub na tych urządzeniach.	74,57
7.	Wyłączenie napięcia, przygotowanie miejsca pracy dla wykonawców, o których mowa w pkt 6 oraz likwidację tego miejsca i ponowne podłączenie urządzeń do sieci Operatora:	
	a) w sieci nN	328,09
	b) w sieci SN	477,20
8.	Założenie plomb na urządzeniach podlegających oplombowaniu, w tym po naprawie, remoncie lub ~~i~~ konserwacji instalacji:	
	– za pierwszą plombę	41,67
	– za każdą następną	8,74
9.	Montaż i demontaż urządzenia kontrolno-pomiarowego instalowanego w celu sprawdzenia dotrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej dostarczanej z sieci. [5)]	160,88

[1)] We wszystkich wyżej opisanych przypadkach, w których wymagany jest dojazd służb technicznych Operatora wliczono koszt dojazdu do odbiorcy,

[2)] Opłaty nie pobiera się w przypadku, gdy licznik i urządzenie sterujące są własnością Operatora, a badanie potwierdziło nieprawidłowości, z wyłączeniem nielegalnego poboru energii,

[3)] Koszty ekspertyzy pokrywa odbiorca, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowo-rozliczeniowego, z wyłączeniem nielegalnego poboru energii elektrycznej, odbiorcy zwracane są koszty tej ekspertyzy,

[4)] Opłaty nie pobiera się w przypadku wyniesienia ww. urządzeń z lokali mieszkalnych w zabudowie wielorodzinnej i jednorodzinnej w miejsce ogólnodostępne,

[5)] W przypadku zgodności zmierzonych parametrów ze standardami określonymi w § 45 ust. 1 i 5 rozporządzenia systemowego lub w Umowie, koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi odbiorca na zasadach określonych w odrębnej Umowie zawartej pomiędzy odbiorcą a Operatorem; w pozostałych przypadkach koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi Operator.

5.2. W przypadku, gdy w ramach jednego dojazdu do odbiorcy wykonywana jest więcej niż jedna usługa spośród wymienionych w tabeli w pkt 5.1, opłaty za wykonanie drugiej i następnych usług pomniejsza się o kwotę 32,92 zł za dojazd do odbiorcy.

6. Opłaty za nielegalne pobieranie energii

6.1. Przez nielegalny pobór energii elektrycznej należy rozumieć:

1) Pobieranie energii elektrycznej bez zawarcia Umowy,
2) Pobieranie energii elektrycznej:
   a) z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo–rozliczeniowego,
   b) poprzez ingerencję w ten układ pomiarowo–rozliczeniowy mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo–rozliczeniowy.

6.2. W przypadku nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt 6.1. ppkt 1, Operator może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający tę energię, opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której ten podmiot byłby zaliczony, na podstawie kryteriów określonych w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, oraz w wysokości pięciokrotności cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:

1) wielkość mocy wynikającą z rodzaju zainstalowanych odbiorników,
2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż:
   a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy 1 A prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh. Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe odbiorcy patrząc od strony zasilania, niedostępne dla ww. podmiotu i osób postronnych. W razie

braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą, a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A;

b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a, z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od liczby faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

6.3. W przypadku gdy zostanie stwierdzone jak długo trwał okres nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt 6.1. ppkt 2, Operator może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zaliczany ten odbiorca oraz w wysokości dwukrotności cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując wielkości mocy umownej i zużycia tej energii, jakie wystąpiłyby w analogicznym okresie przed rozpoczęciem stwierdzonego nielegalnego pobierania energii elektrycznej lub po ustaniu tego pobierania; opłaty oblicza się dla każdego miesiąca, w którym nastąpiło nielegalne pobieranie energii elektrycznej.

6.4. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt 6.1. ppkt 2 lit. a), gdy niemożliwe jest ustalenie ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, Operator może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zaliczony odbiorca oraz w wysokości dwukrotności cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:

1) wielkość mocy umownej określonej w Umowie;

2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż:

a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy 1 A prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh. Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe odbiorcy patrząc od strony zasilania, niedostępne dla odbiorcy i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą, a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A;

b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a), z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od liczby faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

6.5. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt 6.1. ppkt 2 lit. b), gdy niemożliwe jest ustalenie ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, Operator może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz w wysokości dwukrotności ceny energii elektrycznej, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:

1) wielkość mocy umownej określonej w Umowie;

2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez danego odbiorcę wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż:

a)	dla układu jednofazowego	3 000 kWh
b)	dla układu trójfazowego z zainstalowanym licznikiem o prądzie znamionowym nie wyższym niż 20 A *(pomiar bezpośredni)* bez względu na przeciążalność licznika	6 000 kWh
c)	dla układu trójfazowego z zainstalowanym licznikiem o prądzie znamionowym wyższym niż 20 A *(pomiar bezpośredni)* bez względu na przeciążalność licznika za każdy 1 A prądu znamionowanego licznika	300 kWh
d)	dla układu z przekładnikami prądu *(pomiar półpośredni)* za każdy 1 A prądu znamionowego obwodu pierwotnego przekładnika prądowego	300 kWh
e)	przy układzie z przekładnikami prądu i napięcia *(pomiar pośredni)* za każdy 1 A prądu obliczeniowego I_o	300 kWh

Prąd obliczeniowy I_o określa się według wzoru:

$$I_o = 2,5 \cdot U \cdot I \quad [A]$$

gdzie:

2,5 – stała [1/kV],

U – górne napięcie znamionowe przekładnika napięciowego [kV],

I – mniejsza z następujących wielkości:

1) prąd znamionowy strony pierwotnej przekładnika prądowego [A],
2) suma prądów znamionowych transformatorów oraz innych odbiorników, przyłączonych na napięciu zasilania [A].

6.6. Opłaty, o których mowa w pkt 6.3. oblicza się dla całego nieobjętego przedawnieniem okresu udowodnionego nielegalnego pobierania energii elektrycznej.

6.7. Opłaty za wykonywanie czynności związanych ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej:

L.p.	Wykonywane czynności	Wysokość opłaty lub sposób jej pobierania
1.	Wymiana uszkodzonego przez odbiorcę licznika lub innego urządzenia pomiarowego.	suma wartości nowego urządzenia pomiarowego obowiązująca w dniu jego wymiany i opłaty związanej z demontażem i ponownym montażem urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego w wysokości 74,57 zł.
2.	Sprawdzenie stanu technicznego układu pomiarowo–rozliczeniowego i założenie nowych plomb na zabezpieczeniu głównym w układzie pomiarowo–rozliczeniowym lub na innym elemencie podlegającym oplombowaniu, w miejsce zerwanych przez odbiorcę plomb lub przez niego uszkodzonych, z wyłączeniem urządzeń, o których mowa w pkt 4 niniejszej tabeli. a) dla układu bezpośredniego b) dla układu półpośredniego c) dla układu pośredniego	 174,63 zł 218,34 zł 291,12 zł
3.	Poddanie urządzenia pomiarowo–rozliczeniowego ponownej legalizacji z powodu zerwania przez odbiorcę plomb legalizacyjnych lub ich naruszenia.	suma opłaty związanej z przygotowaniem urządzenia do legalizacji i legalizacją w wysokości 169,99 zł oraz opłaty związanej z demontażem i ponownym montażem urządzenia pomiarowo–rozliczeniowego w wysokości 74,57 zł.
4.	Założenie, na wskaźniku mocy 15-minutowej lub innym urządzeniu związanym z pomiarem tej mocy, plomby, w miejsce plomby zerwanej lub naruszonej przez odbiorcę.	iloczyn 150% miesięcznej wartości mocy umownej i składnika stałego stawki sieciowej w grupie taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca.

7. Tabele stawek opłat

STAWKI OPŁAT	GRUPY TARYFOWE							
	B 21	**C 21**	**B21em**	**C 21em**	**B 23**	**C 23**	**C 11s SN**	**C 11s nN**
Stawka jakościowa w [zł/MWh]	33,16							
Składnik zmienny stawki sieciowej w [zł/MWh]								
- szczyt przedpołudniowy	-	-	-	-	101,38	109,41	-	-
- szczyt popołudniowy	-	-	-	-	160,34	168,38	-	-
- pozostałe godziny doby	-	-	-	-	57,72	65,76	-	-
- całodobowy	83,02	88,33	124,53[1)] 166,04[2)]	132,50[1)] 176,66[2)]	-	-	66,42	70,66
Składnik stały stawki sieciowej w [zł/kW/m-c]	22,76	26,24	5,69[1)] 22,76[2)]	6,56[1)] 26,24[2)]	22,76	26,24	22,76	26,24
Stawka opłaty abonamentowej w [zł/m-c za układ pomiarowo-rozliczeniowy]	16,33	10,87	16,33	10,87	16,33	10,87	16,33	10,87

[1)] - stawka stosowana w odniesieniu do odbiorców spełniających kryteria wskazane w punkcie 2.1.9 ppkt 1,
[2)] - stawka stosowana w odniesieniu do odbiorców spełniających kryteria wskazane w punkcie 2.1.9 ppkt 2

Stawki jakościowe ulegają zmianie w przypadku zmiany Taryfy OSP obejmującej zmiany tych stawek. Zmienione stawki są stosowane w rozliczeniach od dnia, od którego zaczynają obowiązywać zmiany w Taryfie OSP.

Operator publikuje na stronie internetowej: www.fmgorzyce.pl informację o zmianie stawek jakościowych nie później niż w dniu, w którym zaczynają obowiązywać zmiany stawki jakościowej.

We wszystkich grupach taryfowych wprowadza się stawkę opłaty OZE w wysokości 7,30 zł/MWh, wskazanej w Informacji Prezesa URE, o której mowa w pkt. 1.1.f) niniejszej taryfy.

We wszystkich grupach taryfowych stosuje się stawkę opłaty kogeneracyjnej w wysokości 3,00 zł/MWh, wskazanej w Rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska, o którym mowa w pkt. 1.1.l) niniejszej taryfy.

We wszystkich grupach taryfowych wprowadza się stawkę opłaty mocowej, wskazanej w Informacji Prezesa URE, o której mowa w pkt. 1.1.i) niniejszej taryfy:

1) w przypadku odbiorców dla odbiorców końcowych innych niż wymienieni w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy w wysokości 0,2194 zł/kWh,

2) w przypadku odbiorców końcowych wymienionych w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, opłatę mocową ustala się dla odbiorców zużywających rocznie:

a) poniżej 500 kWh energii elektrycznej w wysokości 4,29 zł na miesiąc;
b) od 500 kWh do 1 200 kWh energii elektrycznej w wysokości 10,31 zł na miesiąc;
c) powyżej 1 200 kWh do 2 800 kWh energii elektrycznej w wysokości 17,18 zł na miesiąc;
d) powyżej 2 800 kWh energii elektrycznej w wysokości 24,05 zł na miesiąc.